NEWS

Pristupačnost nije dodatak

27. srpnja 2026., Tobias Engl

Postoje projektni planovi u kojima je pristupačnost na samom dnu. Ispod logotipa, ispod palete boja, ispod pitanja mora li pozadinski video doista biti u 4K. Zvjezdica, jedan redak, točka koja se obavi ako ostane vremena. Tako se postupa s dodatkom. Nešto lijepo povrh svega, dobrovoljno, za dobar dojam.

Uskoro će godina dana otkako je taj dodatak zakon. Njemački zakon o jačanju pristupačnosti (Barrierefreiheitsstärkungsgesetz) vrijedi od lipnja 2025., a ime mu je toliko glomazno da ga gotovo nitko ne izgovori bez zapreke. On ozbiljno misli ono što je dugo prolazilo kao gesta. Tko uređaje ili digitalne usluge namjenjuje javnosti, mora ih izraditi tako da dopru do svih. Uočljive putem više od jednog osjetila. Čitljive i očima koje više nisu najbolje. Upravljive i rukama koje drhte.

Dodatak se može izostaviti. To mu je cijela bit. Tu se krije pogreška u razmišljanju koja projekte čini skupima ... ono što se planira posljednje, planira se najlošije. Pristupačnost koja se na kraju naknadno pričvrsti tako i izgleda. Tipka za čitanje naglas zalijepljena u kut. Kontrast, popravljan dok jedva ne prođe. Kvačica stavljena, srce izostalo.

ScreenWay je taj redoslijed preskočio. Kod nas pristupačnost nije na dnu plana, jer ne postoji plan u kojem bi smjela nedostajati. ScreenWay prikaz naglas izgovara ono što pokazuje. Slova su mu u veličinama koje se mogu pročitati i s druge strane prostorije. Isti sadržaj daje na više jezika i putem više osjetila, jer sama slika ne dopire do svakoga. Za to nismo morali ništa naknadno ugrađivati; arhitektura je postojala od samog početka.

Rok je zadan, kazne su stvarne, a negdje upravo netko užurbano pričvršćuje svoj dodatak. Vrata koja se otvaraju svima nisu posebna vrata. To su vrata koja su shvatila svoju zadaću. Zasloni to smiju jednako tako.